

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.889 van 28 november 1997

A. 62.365/VIII-277
(voorheen VI-12.285)

In zake : **POPULAIRE** Patrick,
V.S.O.A.
Centrumgalerij, blok 2, nr. 244
1000 Brussel,
tegen :
DE POST.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 16 maart 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrick POPULAIRE de nietigverklaring vordert van de door het directiecomité van De Post op 7 december 1994 genomen beslissing om hem gedurende 90 dagen als straf een inhouding van wedde gelijk aan 20 pct. van de brutowedde op te leggen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 januari 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CONRUYT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer VANDESCOTTE, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker oefent de functie van onderpostontvanger uit in het kantoor Zinnik 1 en is werkzaam in het kantoor te Lens.

2. Op 3 december 1993 wordt bij het opmaken van de kas van verzoeker vastgesteld dat in een van verzoekers rekeningen een teveel niet was aangegeven. Hij wordt hierover ondervraagd op 14 december 1993.

3. Op 8 december 1993 blijkt bij de verificatie van het kasboek van verzoeker dat het bedrag

in kwestie door betrokkene is gewijzigd met witte corrector. Hierover ondervraagd op 10 januari 1994, erkent verzoeker het totaal van zijn incasso te hebben aangepast, maar niet het te hebben vervalst.

4. De postontvanger dient voor deze feiten op 5 april 1994 een voorlopig voorstel van tuchtschorsing in voor een periode van dertig opeenvolgende dagen. Verzoeker, aan wie op 29 oktober 1993 een beoordeling "slecht" is toegekend, had, op 8 mei 1993 en op 1 februari 1994, nog twee tuchtschorsingen opgelopen.

5. Op 12 juli 1994 doet het college van ambtenaren een definitief voorstel van tuchtstraf, namelijk een inhouding van wedde gelijk aan 20 pct. van de brutowedde gedurende negentig dagen.

6. Op 25 oktober 1994 stelt de raad van beroep eenparig voor betrokkene te bestraffen met een blaam. De raad rechtvaardigt dat voorstel als volgt :

" dat de onjuiste boeking van het stortingsformulier, op 3 december 1993, die is vastgesteld door de Postchèque, dezelfde dag door de postontvanger opgemerkt had moeten worden, dat de wijziging in het kasboek niet kan worden beschouwd als een vervalsing en niet in verband kan worden gebracht met de fout van 1.000 frank op het stortingsformulier : de in het kasboek aangebrachte correctie bedraagt immers 100 frank en de betrokkene had logischerwijs geen ander belang bij het wijzigen van zijn kasboek dan het belang dat hij heeft gepreciseerd.
Dat ten slotte, het enige feit dat de ambtenaar ten laste wordt gelegd het overtreden van de regelgeving is door het gebruik van witte corrector op een boekhoudkundig document".

7. Op 7 december 1994 beslist het directiecomité het volgende :

" Het gebruik van witte corrector in een kasboek met het doel het bedrag van het reële incasso te vervalsen, dient te worden beschouwd als een zeer zware fout. Het Comité beslist het advies van het college van ambtenaren te volgen en legt als straf een

inhouding van wedde op gelijk aan 20% van de brutowedde gedurende negentig dagen".

Die beslissing is op 29 december 1994 ter kennis gebracht van verzoeker. Het betreft de bestreden handeling;

Overwegende dat het middel ontleend aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling ambtshalve behoort te worden opgeworpen;

Overwegende dat de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven van toepassing is op de Regie der Posterijen; dat in het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen en tot vaststelling van de maatregelen met betrekking tot die Regie "De Post" ingedeeld wordt bij de autonome overheidsbedrijven bedoeld in artikel 1, § 3, van de wet van 21 maart 1991; dat naar luid van artikel 32 van de wet van 21 maart 1991 "de wettelijke en reglementaire bepalingen, (...) die het personeelsstatuut (...) regelen, van toepassing (blijven) op een autonoom overheidsbedrijf tot op de datum van inwerkingtreding van een desbetreffende regeling, in een personeelsstatuut (...), die overeenkomstig deze titel werd vastgesteld";

Overwegende dat het nieuwe administratieve statuut van de Postambtenaren, vastgesteld op basis van de wet van 21 maart 1991, inzonderheid van artikel 33 ervan, in werking is getreden op 1 januari 1994; dat naar luid van artikel 143, § 1, van dat nieuwe statuut "de tuchtvordering ingesteld vóór de datum van het in voege treden van dit statuut wordt voortgezet volgens de statutaire bepalingen die vóór die datum van toepassing waren";

Overwegende dat de tuchtvordering tegen verzoeker is ingesteld vóór 1 januari 1994, door het onderzoek dat vanaf 14 december 1993 door de postontvanger B van het kantoor te Lens is aangevat; dat aldus de voorschriften van het oude statuut in casu van toepassing zijn;

Overwegende dat naar luid van artikel 20, § 2, van de wet van 6 juli 1971 houdende oprichting van de Regie der Posterijen, de voorschriften betreffende het statuut van de Rijksambtenaren van toepassing blijven op de ambtenaren van deze Regie totdat de Koning hen een eigen statuut heeft toegekend; dat de Koning aan die ambtenaren niet zulk een statuut heeft toegekend;

Overwegende dat het in het middel beoogde voorschrift van het oude statuut vervat is in artikel 78, § 4, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, dat het volgende bepaalt :

" De ambtenaar tegen wie een andere tuchtstraf dan de terechtwijzing of de blaam definitief voorgesteld is, kan hiertegen beroep instellen bij de raad van beroep, die vóór iedere beslissing van de overheid een gemotiveerd advies uitbrengt.

Indien een ambtenaar van niveau 3 of 4 een voor hem gunstig advies van de raad van beroep heeft bekomen, wordt in afwijking van de eerste paragraaf, de tuchtstraf door de minister uitgesproken";

Overwegende dat artikel 13 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 houdende hervorming van verscheidene verordeningsbepalingen die toepasselijk zijn op het rijkspersoneel, welk artikel krachtens artikel 33, 1°, uitwerking heeft met ingang van 7 maart 1992, geen enkele wijziging heeft aangebracht in het tweede lid van het genoemde artikel 78, § 4;

Overwegende dat het krachtens de toepasselijke bepalingen dus de minister was die bevoegd was om te besluiten tot de bestreden sanctie;

Overwegende dat op grond van de autonomie die De Post verkregen heeft door de goedkeuring van haar eerste beheerscontract, en op grond van artikel 48, § 1, derde lid, van de wet van 21 maart 1991, de bevoegdheden die voorheen door het personeelsstatuut aan de minister toevertrouwd waren, voortaan uitgeoefend worden door de raad van bestuur van De Post;

Overwegende dat in artikel 17, § 2, van de wet van 21 maart 1991 de raad van bestuur gemachtigd wordt de in § 1 bedoelde bevoegdheden geheel of gedeeltelijk te delegeren aan het directiecomité, namelijk "de bevoegdheid om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van het overheidsbedrijf"; dat artikel 17, § 2, 4°, van die delegatiebevoegdheid evenwel "de andere bevoegdheden (uitsluit) die door deze titel ... aan de raad van bestuur worden toegewezen";

Overwegende dat artikel 78 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, dat in casu toepasselijk is krachtens artikel 32 van de wet van 21 maart 1991, geen enkele mogelijkheid van delegatie door de minister voorschrijft; dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, de bevoegdheid die in het eerstgenoemde artikel aan de minister wordt toegekend om bepaalde tuchtstraffen uit te spreken, dient te worden beschouwd als een bevoegdheid die uitsluitend toegewezen wordt aan de raad van bestuur in de zin van artikel 17, § 2, 4°, van de wet van 21 maart 1991; dat de delegatie van 8 februari 1993 in casu dan ook niet wettig kan worden geacht, zodat de bestreden beslissing had moeten worden genomen door de raad van

bestuur en niet door het directiecomité; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het onderzoek van het enige middel geen ruimere nietigverklaring kan meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de op 7 december 1994 door het directiecomité van De Post genomen beslissing om Patrick POPULAIRE gedurende 90 dagen als straf een inhouding op de wedde gelijk aan 20% van de brutowedde op te leggen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 1900 zevenen-negentig door :

De Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.